

18 במאי 2015

לכבוד

רב ניצב יוחנן דנינו, מפכ"ל

משטרת ישראל

המטה הארצי, ירושלים

בפקס: 02-5428118

שלום רב,

הנדון: התנהלות בלתי חוקית של משטרת ישראל כלפי מפגינים במהלך הפגנות יוצאי אתיופיה

אנו פונים אליך נוכח עדויות ודיווחים שהגיעו לידינו, לפיהם משטרת ישראל הפעילה אלימות מופרזת בפיזור שתי ההפגנות שנערכו על ידי קהילת יוצאי אתיופיה בשבועות האחרונים, הראשונה בירושלים והשנייה בתל אביב, במחאה על יחס מפלה ואלימות משטרתית כלפי ישראלים ממוצא אתיופי.

כפי שיפורט להלן, על פי עדויות שהגיעו לידינו, לאחר מספר שעות שבמהלכן המשטרה פעלה באופן ראוי לציון כדי לאפשר את קיום ההפגנות, היא החלה לעשות שימוש באמצעים קיצוניים ביותר לפיזורן – ללא התראה מוקדמת למפגינים, וללא הפעלה מידתית של האמצעים השונים – וזאת, בניגוד לנהלי המשטרה הרלוונטיים. ברור, שההתמודדות עם הפגנות מרובות משתתפים, שלעתים כוללות גם הפרות סדר, מציבה אתגר לא פשוט בפני המשטרה, האמונה הן על הבטחת יכולתו של האזרח לממש את זכותו החוקתית להפגין, והן על שמירת הסדר הציבורי. אולם, נדמה שבהפגנות אלה, במקום לנסות ולהימנע ככל האפשר מעימותים, ולפעול באמצעים מידתיים על מנת להשיב את הסדר הציבורי שהופר על כנו, המשטרה חטאה לתפקידה ופעלה באופן שתרם להחרפת המצב בשטח.

לפיכך, אנו מבקשים כי תורה לבדוק לאתגר את התנהלות המשטרה לפני ובמהלך הפגנות אלה, והכל כמפורט להלן:

1. ביום חמישי, 30 באפריל 2015, בשעות אחר הצהריים, נאספו מאות מפגינים סמוך למטה הארצי של המשטרה בירושלים. רובם של המשתתפים היה יוצאי אתיופיה, אולם השתתפו בה מפגינים נוספים.
2. מן העדויות שהגיעו לידינו, עולה תמונה קשה של אלימות משטרתית שהופעלה כלפי מפגינים בהפגנה. אמנם, במהלך ההפגנה חסמו המפגינים מספר כבישים ושיבשו את התנועה, ובתחילה הגיבו כוחות המשטרה באיפוק, ואפשרו את המשך קיום ההפגנה למרות חסימות הכבישים. ההתנהלות המאופקת השתנה באופן חד ופתאומי בהמשך ההפגנה, עת התקרבו המפגינים אל כיכר פאריז, וזכו לנחת זרועה של המשטרה. בין היתר דווח על שימוש באלות, שימוש בסוסים ובפרשים, גז מדמיע, רימוני הלם ומכונות התזה אשר התיזה מים וכן נוזל בואש על המפגינים.
3. עוד עולה מהעדויות, כי בניגוד לנהלי המשטרה, המעבר הפתאומי לשימוש באמצעים קיצוניים נעשה באופן לא מידתי, ללא אזהרת המפגינים, ומבלי שניתנה להם הזדמנות סבירה לעזוב את המקום לפני כן. כן עולה חשש, כי השימוש באמצעים לא היה בהתאם למדרג הקבוע בנהלים.
4. כך, למשל, סיפרה לנו פנטנש, מפגינה שהשתתפה בהפגנה מתחילתה ועד סופה :

"התאספנו במטה המשטרה ואז התחלנו ללכת לכיוון כיכר פאריז. אני הייתי בקבוצה השנייה של המפגינים, ולא בקבוצה שהתחילה את הצעדה לכיוון כיכר פאריז. באותו שלב השוטרים לא עשו כלום. כשהגענו לאזור קניון ממילא הכל התחיל. התחילו להתיז עלינו זרנוקי מים עם בואש בזרם חזק מאוד. היה ריח מסריח. שמעתי פיצוצים מקדימה אבל לא האמנתי שבאמת מדובר ברימוני הלם. רק כשהגעתי למעלה ראיתי מפגינים עומדים עם הידיים למעלה, במעין תנועת "כניעה" וצועקים שיפסיקו לזרוק עליהם רימונים. ראיתי רימונים שנפלו על הרגליים של המפגינים. זה היה מזעזע. היו שם ילדות שבכו כי לא הבינו מה מתרחש, ומישהי שהתעלפה. איגפו אותנו מכל הצדדים ולא היה לאן לברוח. בשלב מסוים הגיעו גם פרשים שהתחילו לדהור לתוך המפגינים. ואז הרחתי גם גז מדמיע. הרגשתי שהעיניים שלי צורבות." לשאלה אם שוטרים קראו לעבר המפגינים קריאות הקוראות להם להתפזר או נתנו אזהרה לפני שהפעילו אמצעים לפיזור ההפגנה השיבה פנטנש, שהיא איננה זוכרת שהמשטרה נתנה כל אזהרה או התראה.

5. נתן, אשר השתתף גם הוא בהפגנה, מספר דברים דומים:

"הכל היה תקין עד שהתקרבו לכיכר פאריז. קבוצה חלקית הייתה במגמה קדימה, אני הייתי בקבוצה השנייה שהלכה מאחור. במרחק של כ-500 מ' בערך מהכיכר הופיעה פתאום מכת"זית שהשפריצה מי בואש על כל מי שהיה שם. נצמדתי אל הכלי בכדי לא להירטב (הכלי מגושם ולא יכול לפגוע באנשים שנצמדים אליו). כשנתקלתי במכת"זית ראיתי מפגינים מהקבוצה הראשונה חוזרים אחורה, דומעים, והיה ריח חריף של גז מדמיע באוויר. כשכבר הגעתי אל קו החציצה בין המפגינים לשוטרים, נזרקו לעברנו רימוני הלם, כשהם ממש מכוונים לגופם של הציבור המפגין. אני בעצמי הרגשתי את ההדף של הרימון, וסבלתי מכאב באוזן ימין. היה עוד מקרה שבו רימון הלם התפוצץ ממש מאחוריי, והרגשתי את הפיצוץ על הבשר. ראיתי רימונים שממש מתפוצצים בין הרגליים של אנשים". לשאלה האם שמע אזהרה כלשהי מצד השוטרים השיב: "לא קיבלנו אזהרה, ולא שודר שום מסר- פשוט התחילו להשפריץ".

6. מברטו, מפגין אחר, סיפר כי:

"אני זוכר שהלכנו מכיוון מטה המשטרה לכיוון כיכר פאריז. כבר בהתחלה חיכו לנו ליד מטה המשטרה סוסים ופרשים. השוטרים היו מאופקים עד שהגענו לכיכר פאריז, ואז משום מקום, התחילו לזרוק עלינו רימוני הלם. היו פיצוצים נוראיים. בומים. היו מלא כוחות יס"מ. מכונית בואש הגיעה מאחורינו והתחילה להתז. הרגשתי כמו במארב, ואני יודע מה זה, אני שירתתי בצבא. הקבוצה הראשונה של המפגינים, שהגיעה לפני כן לכיכר פאריז ספגה את כל האש. אני זוכר שהרגשתי צריבות בעיניים והרחתי ריח חריף כתוצאה מהבואש. כנראה כי היינו בדרכנו לבית ראש הממשלה והמשטרה רצתה לחסום אותנו בכל מחיר". לשאלה האם שמע התראה כלשהי מצד המשטרה הקוראת למפגינים להתפזר, או המזהירה אותם מפני שימוש באמצעים לפיזור הפגנות השיב מברטו בשלילה.

ההפגנה בתל אביב

7. ההפגנה בתל אביב ביום 3.5.15 החלה בסביבות השעה 16:00 באזור מרכז עזריאלי. מאות מפגינים התחילו להתאסף במקום, ובאזור כבר נכחו מאות שוטרים, מסוק משטרה אשר ליווה את ההפגנה, פרשים וסוסים ומכונית להתזות מים שעמדו "בהיכון". זמן מה לאחר תחילת ההפגנה, חסמו המפגינים את צומת עזריאלי, התחילו לצעוד לכיוון נתיבי איילון וחסמו אף אותם בשני הכיוונים. לפי עדויות מפגינים ודיווחים שהגיעו לתקשורת, במשך השעות הראשונות של ההפגנה, ואף לאחר שחסמו המפגינים את הכבישים למשך זמן לא מבוטל, הגיבה המשטרה בצורה מאופקת ואפשרה את המשך קיום ההפגנה.

8. מדיניות ההכלה והאיפוק השתנתה זמן קצר לאחר שהגיעו המפגינים אל כיכר רבין, בסביבות השעה 20:30. על פי העדויות שהגיעו לידינו, מספר מפגינים ניסו לעלות אל גג בניין עיריית תל אביב, ואז נתקלו המפגינים כולם בידה הקשה של המשטרה. מאותו רגע ואילך דווח על תגובה משטרתית כוחנית ביותר, אשר לוותה, בין היתר, בירי כבד של רימוני הלם לעבר המפגינים, בשימוש בכוח פיזי רב, באלות, בגז פלפל, גז מדמיע, בסוסים ופרשים שחלקם השליכו רימוני הלם לעבר המפגינים בעודם דוהרים לקראתם (סוסי הלם), בהתזת מים רגילים, במי צבע, ובמים עם קצף. כמו כן, מחלק מהעדויות עולה חשש כי נעשה שימוש גם בכדורי ספוג. עשרות מפגינים ושוטרים נפצעו במהלך העימותים, ו-41 מפגינים נעצרו.

9. מעדויות מפגינים עולה, כי גם בהפגנה זו, בדומה להפגנה שנערכה בירושלים ימים ספורים לפנייה, המעבר לשימוש באמצעים קיצוניים לפיזור הקהל לאחר שהגיע לכיכר רבין, נעשה ללא אזהרת המפגינים (או לפחות כזו שניתן היה לשמוע), ומבלי שניתנה להם הזדמנות סבירה לעזוב את המקום לפני כן. כן עולה, כי השימוש המאסיבי באמצעים לפיזור ההפגנה לא היה מידתי וקיים חשש כי לא היה בהתאם למדרג הקבוע בנהלים.

10. כך סיפרה לנו אלמה, אחת המפגינות שנכחה במקום:

"מספר מפגינים ניסו לעלות במדרגות המובילות אל גג בניין העירייה, ואז הגיעו שוטרים עם אלות והתחילו להכות את המפגינים. הם השתמשו גם בגז פלפל. הפלפל רוסס בספריי ידני ונדמה לי שזה היה פלפל גם בגלל הצבע הכתום שהוא משאיר על הפנים וגם כי זה החומר שהמשטרה בדרך כלל משתמשת. כשזה לא עזר הגיעו פרשים רכובים על סוסים. בשלב מאוחר יותר התחילו לזרוק לעבר המפגינים רימוני הלם, היו גם רימונים שנזרקו על ידי רכב משטרה במסה. היו גם פרשים שזרקו רימוני הלם בעודם דוהרים לתוך המפגינים. בשלב מסוים התחילו להשפירץ מים על מפגינים ממשאית שעמדה שם. לא רק מים, גם קצף ואנשים ברחו ורצו וכמעט החליקו על הקצף. התיזו גם מים עם צבע כחול... היה גם שלב שהרגשתי צריבה בעיניים ובגרון שהזכירו גז מדמיע". בהמשך סיפרה: "גם שמעתי ירי שנשמע כמו ירי של כדורי ספוג או כדורי גומי שמשמיעים רעש דומה. זיהיתי את הקול המיוחד מהפגנות אחרות שהשתתפתי בהן, בשטחים למשל. הנחתי שנורו כדורי ספוג מכיוון שהירי בכדורי גומי בישראל אסור... היו לפחות שלושה סבבים של רגיעה, וממה שאני ראיתי, ההצתה המחודשת של החיכוכים הייתה על ידי המשטרה, שזרקה שוב רימוני הלם לעבר המפגינים". על השאלה האם שמעה אזהרה או אתראה במהלך ההפגנה מצד המשטרה השיבה בשלילה.

11. שירלי, מפגינה נוספת בהפגנה, סיפרה:

"הגעתי לכיכר רבין וברגע שנכנסתי לרחבת הכיכר הרגשתי צריבה וחנק ממה שלדעתי היה גז מדמיע. הוא התפזר באוויר והשפיע על לא מעט אנשים בסביבתי ובסביבה רחוקה

יותר. לאחר מסי' דקות ראיתי פרשי משטרה עם קסדות ואלות בתוך רחבת הכיכר מנסים לסלק בכוח ובאלימות את המפגינים הקרובים אליהם שסרבו להתפנות, וחלק מהמפגינים לא נשארו אדישים והגיבו בחזרה. לאחר זמן מה, מתחת לבניין העירייה ובשדרה ליד, הפרשים התחילו לדהור לכיוון המפגינים ולזרוק רימוני הלם. רימוני ההלם הושלכו לכל עבר (ובכל הרחובות ליד) ללא אבחנה. הם הושלכו לעבר אנשים שנלכדו באיזורים מהם לא יכלו להיחלץ, הם הושלכו לעבר בתי קפה ולעבר עוברי אורח. בנוסף לכל אלה היה שימוש בהתזת מים (דרך כלי רכב), כאשר המים הותזו גם לעבר אנשים שנמצאו על המדרכות ובבתי הקפה. בשלב מסוים כלי הרכב עלו על רחבת הכיכר ופיזרו אנשים שישבו במעגל הידברות שקט ורגוע זה היה ממש מסוכן, פחדתי. הרגשתי שזה איבד שליטה לחלוטין ושההולך להיגמר רע. ראיתי לא מעט אנשים שנפצעו סביבי..נראה כי ניסו לנקות את הכיכר מאנשים בכל מחיר.. לשאלה האם שמעה אזהרה או התרעה השיבה: "באיילון שמעתי איזו שהיא התראה, משהו בסגנון 'אם לא תתפנו נפנה בכוח. בכיכר רבין לא שמעתי שום אזהרה'".

12. טזזה, מפגין נוסף שנכח בהפגנה ואף נעצר בה מספר :

עד שהגענו לכיכר רבין הכל היה טוב ויפה. כשהגענו לכיכר רבין התחיל כל הבלאגן. המשטרה סגרה אותנו מסביב. עמדנו בכיכר והפגנו. הדבר הראשון שאני ראיתי הם שוטרים רכובים על סוסים דוהרים לתוך המפגינים. הייתה המולה גדולה והסוסים נבהלו וברחו ואז התחילו להפגיז אותנו ברימוני הלם. זרקו רימונים ללא הבחנה. אנשים תפסו רימוני הלם שזרקו לעברם. לשאלה האם שמע אזהרה מצד השוטרים השיב: "לא נתנו לנו שום אתראה".

13. ליאור, שנכח בהפגנה, סיפר :

"הדבר הראשון שראיתי היה שוטרים שמרססים ידנית בגז לפלל (אני מזהה את הגז) מפגינים שהיו במדרגות ליד האנדרטה של רבין, וניסו לעלות למעלה...נעשה שימוש גם ברימוני גז מדמיע ובפרשים וסוסים לאחר מכן.. לא פיזרו את ההפגנה ממקום הגיוני. ירו לכל עבר. לא ניסו להיות ממוקדים. זרקו הרבה מאוד רימוני הלם, גם בזמנים שבהם לא היה חיכוך בין המפגינים לשוטרים או באזורים שבהם חסמו כביש או משהו כזה. למשל, זרקו רימוני הלם לתוך קבוצה של מפגינים שפשוט עמדה במעגל הידברות באמצע הכיכר. באיזה שהוא שלב של רגיעה החליטו שעוצרים אנשים מסוימים. נכנסו. עצרו. וזה יצר התססה נוספת".

בהמשך סיפר ליאור: "שמעתי בעבר רובי אויר בהפגנות במזרח-ירושלים ובמקומות אחרים. בכיכר רבין שמעתי משהו שנשמע כמו רובה אויר, במקביל לירי של רימוני ההלם, ואז התחלנו לחפש עדויות בכיכר. ברחבה של כיכר רבין, בצד המזרחי של הכיכר, קרוב לאבן גבירול מצאתי תרמיל של כדור ספוג. צילמתי אותו במקום".

לשאלה האם שמע אזהרה או התרעה השיב: "היו קריאות במגהפון, השוטרים אמרו משהו, אבל לא הייתי מספיק קרוב כדי לשמוע".

14. חלק מהמפגינים איתם שוחחנו דיווחו כי נעשו ניסיונות לעזור למפגינים שנפצעו מפעולות המשטרה לקבל טיפול רפואי אך מאמציהם כשלו. על פי העדויות, מפגינים שנפצעו היו צריכים להתפנות בכוחות עצמם, באופן רגלי וללא סיוע המשטרה, בעודם חשופים לירי בלתי פוסק, מהלך שהוא עצמו היה בגדר בלתי-אפשרי. כך, למשל, סיפרה שירלי שנכחה בהפגנה בת"א: "לא חושבת שהיו אמבולנסים. ניסיתי יחד עם עוד מפגינים לחלץ בחורה שנפגעה מרימון בראש ודיממה בלי סוף. ניסינו לחלץ אותה אבל פשוט ירו עלינו מכל עבר וזה היה בלתי אפשרי". בדומה, סיפרה אלמה שהשתתפה אף היא בהפגנה בת"א: "לא זוכרת אם היו אמבולנסים. נדמה לי שלא. רצינו לפנות צלם שנפצע בבטן ובחזה מירי רימוני הלם לבית החולים, ביקשנו עזרה משוטרים שעמדו בצד, אמרו שנלך איתו ברגל". פנטנש, שהשתתפה בהפגנה בירושלים סיפרה כי "המשטרה לא אפשרה לאמבולנסים לפנות אנשים שנפגעו מהמקום. אם מישהו נפגע הוא היה צריך להתפנות מעצמו. לא ראיתי כוחות מד"א, לא עזרה ראשונה משום סוג".

15. עדויות אלה הן אך חלק קטן ממכלול שלם של דיווחים, תיעודים ויזואליים, ועדויות שהופצו באתרי התקשורת והמדיה לאחר ההפגנות. עדויות אלה מעלות חשש כבד כי אופן התנהלותה של המשטרה היה בלתי תקין ובניגוד לנהלים שהיא עצמה קבעה.

16. נהלי המשטרה¹ קובעים שלושה עקרונות יסוד בשימוש באמצעים לפיזור הפגנות והפרות סדר:

א. **מתן אזהרה מוקדמת**- לפני שימוש בכל אחד מאמצעי פיזור ההפגנות, יש לתת אזהרה מוקדמת למפגינים בדבר הכוונה להפעיל אמצעי זה, באמצעות מערכת כריזה רבת עוצמה, ותוך מתן שהות סבירה להתפזר מהמקום. על פי העדויות שהגיעו לידינו, בשתי ההפגנות שתוארו לעיל לא ניתנה אזהרה כאמור למפגינים. ההיפך הוא הנכון: בנסיבות שתוארו לעיל, בשתי ההפגנות המשטרה עשתה שינוי חד ופתאומי מהתנהלות מאופקת ומידתית שנמשכה לאורך שעות, גם לנוכח חסימות כבישים כגון נתיבי איילון, לשימוש באמצעים קיצוניים לפיזור ההפגנה. שינוי קיצוני זה, בהעדר מתן אזהרה מוקדמת למפגינים, התקבל בצורה מפתיעה בקרב המפגינים, שרבים מהם סיפרו כי אילו ידעו שיחסה של המשטרה ישתנה מקצה לקצה היו עוזבים את ההפגנה מבעוד מועד.

¹ נוהל 90.221.012 בדבר "הטיפול המשטרתי בהפרות סדר בהפגנות"; נוהל 90.221.111.003 בדבר "הפעלת אמצעים לפיזור הפגנות".

ב. **מדרג אמצעים** - אחד מעקרונות היסוד של השימוש באמצעים לפיזור הפגנות וטיפול בהפרות סדר הוא שימוש מדורג באמצעים אלה, בהתאם לחומרת הפגיעה בסדר הציבורי ובשלום הציבור. השימוש באמצעים צריך להיעשות מהקל אל החמור, וככלל, אין לעשות שימוש באמצעי חמור מבלי שנעשה ניסיון קודם לכן לפזר את ההפגנה באמצעים קלים יותר. מן העדויות שאספנו עולה חשש, כי המשטרה פעלה בניגוד למדרג שקבוע בנהליה: כך, למשל, מפגינים בהפגנה בירושלים סיפרו כי האמצעי הראשון שבו עשתה המשטרה שימוש לצורך פיזור ההפגנה היה מכונית התזה אשר התיזה עליהם מי בואש (המדורגת כאמצעי שלישי במדרג האמצעים). לעניין ההפגנה בתל אביב, נראה כי השימוש באמצעים קיצוניים במיוחד כגון רימוני הלם וסוסי הלם הופעל כלפי כל המפגינים, גם כאלה שהיו פאסיביים לחלוטין, נעשה מבלי שמוצו אפשרויות אחרות, פחות פוגעניות.

ג. **מידתיות** - גם אם פיזור ההפגנות היה מוצדק, הפעלת הכוח כלפי מפגינים, אף במצבים של הפרות סדר, חייב להיות סביר ומידתי ומוגבל להשגת המטרה בגינה הופעל. הוראות מפורשות אלה אינן מתיישבות עם עדויות המפגינים על אופן השימוש באמצעים שהופעלו לפיזור ההפגנות, בנסיבות שלא הצדיקו זאת. כך, סיפרו המפגינים על זריקת רימוני הלם לא מובחנת, שכוונה הישר לעבר גופם של המפגינים; ועל שימוש באמצעים חמורים כגון רימוני הלם וסוסי הלם גם בזמני רגיעה, בהם לא נראו עימותים והפרות סדר מצד המפגינים, וגם כלפי מפגינים שקטים לחלוטין.

17. בנוסף, פורסמו בתקשורת דיווחים ועדויות אלימות שוטרים כלפי מפגינים ללא כל הצדקה נראית לעין,² על ביצוע מעצרים בצורה אלימה וכוחנית ללא התנגדות מצד העצורים, והחזקת עצורים, חלקם פצועים, בתנאים בלתי הולמים, בצפיפות מחניקה, בתוך מכונית להובלת עצורים במשך הלילה עד להבאתם בפני שופט ביום שלמחרת.³

18. למרבה הצער, אין זה המקרה הראשון בו נשמעות עדויות על אלימות משטרתית קשה בהפגנות. בשנים האחרונות פנינו אליכם בעקבות מספר מקרים של אלימות המשטרה בהפגנות.⁴ הנושא אף עלה לדיון בכנסת בעקבות מספר מקרים שבהם הופעלה אלימות

² ר' למשל, עדות לאלימות שוטרים כלפי מפגין ממנה עולה כי תקיפתו בוצעה ללא כל הצדקה:

<http://www.themarker.com/news/1.2628470>

³ ר' למשל כתבתה של עפרה אידלמן, שפורסמה באתר הארץ ביום 8.5.15: <http://www.haaretz.co.il/news/education/1.2632105>

⁴ ר' פירוט של חלק מפניותינו במכתבנו לוועדת הפנים והגנת הסביבה מיום 1.7.14 בנושא אלימות המשטרה והתנהלותה בהפגנות: <http://www.acri.org.il/he/wp-content/uploads/2013/07/demonstrations-police010713.pdf>

משטרתית יוצאת דופן בחריגותה, לרבות לאחר הדיון הדחוף שנערך בכנסת ביום שלאחר הפגנת יוצאי אתיופיה בתל אביב.

19. תוצאתן של פגיעות אלו, מעבר לפגיעה במפגינים הספציפיים, היא יצירת אפקט מצנן המרתיע אזרחים ממימוש זכותם הדמוקרטית למחות, ופגיעה חמורה בדיון הציבורי. במקרה זה, כאשר המפגינים ביקשו להפגין בין היתר כנגד יחס מפלה של המשטרה כלפיהם, התוצאה הרסנית אף יותר ועלולה להביא לכרסום נוסף באמון קהילת יוצאי אתיופיה במשטרה. כדבריה של פנטנש, המפגינה שהשתתפה בהפגנה בירושלים, לאחר שסיפרה על האלימות המשטרתית שהופעלה בהפגנה כלפיה וכלפי מפגינים אחרים: **"אבל הכאב הגדול היה כאב נפשי. התייחסו עלינו בתור מצורעים. כמו טרוריסטים. לא בתור אזרחים. ובטוח שלאזרחים לבנים לא היו מתייחסים ככה"**.

20. אנחנו מברכים על הקמת צוות מיוחד ביוזמתך, בשיתוף עם נציגים בני העדה האתיופית, אשר ינקוט בכל הדרוש בכדי לחזק את האמון במשטרת ישראל, לרבות בדיקת הטענות כלפי אירועי האלימות בעבר אשר לטענתם לא טופלו כראוי" (הודעת המשטרה מיום 1.5.15) - צעד חשוב ביותר. לצד זאת, אנו סבורים שיש מקום לפעול גם על מנת לעקור את תופעת האלימות המשטרתית בהפגנות משורשה, ולמנוע הישנות מקרים כגון אלה שתוארו לעיל.

21. לאור כל האמור לעיל, ומבלי לגרוע מהצורך בחקירה של מח"ש לגבי תלונות ספציפיות, אנו פונים אליך בבקשה להורות על בדיקה מערכתית מיידיית של אופן התנהלות המשטרה בהפגנות אלה ושל השימוש שנעשה באמצעים קיצוניים לפיזורן כמתואר לעיל. כן אנו פונים אליך בבקשה כי תפעל לרענון ההנחיות הנוגעות לאופן פיזור הפגנות בידי המשטרה, ולהנחות את השוטרים לנהוג באיפוק מירבי במהלך הפגנות, כך שישמרו זכויות היסוד לחופש הביטוי ולחופש המחאה, כמו גם הזכות לשמירה על שלמות גופם של המפגינים, גם כאשר מתרחשות הפרות סדר.

22. בשל חומרת האירועים המתוארת במכתבנו, נודה לתשובתך המהירה.

בכבוד רב,

שרונה אליהו חי, עו"ד

העתקים:

מר יצחק אהרונוביץ', השר לביטחון פנים
תנ"צ שאול גורדון, היועץ המשפטי למשטרת ישראל
ניצב יוסי פריינטי, מפקד מחוז ירושלים, משטרת ישראל
ניצב בניצי סאו, מפקד מחוז תל אביב, משטרת ישראל